

The Holy See

PAPIN NAGOVOR PRIJE MOLITVE KRALJICE NEBA

Nedjelja, 3. svibnja 2009.

Molite za moje putovanje u Svetu zemlju!

Draga braćo i sestre!

Maloprije je u bazilici sv. Petra završilo euharistijsko slavlje tijekom kojeg sam zaredio devetnaest novih svećenika Rimske biskupije. Ponovno sam izabrao tu nedjelju, Četvrtu vazmenu, za taj radosni događaj, jer je karakterizira evanđelje o Dobrom pastiru (usp. Iv 10, 1-18) i stoga prua osobito primjeren kontekst. Iz istoga se razloga danas slavi Svjetski dan molitve za zvanja. U svojoj godišnjoj poruci za tu prigodu pozvao sam vjernike razmišljati o temi Pouzdanje u Boju inicijativu i ljudski odgovor. Naime, pouzdanje u Gospodina, koji bez prestanka sve poziva na svetost a neke napose na posebno posvećenje, izraava se upravo u molitvi. I svaki ponaosob i u zajednici, moramo mnogo moliti za zvanja, jer veličina i ljepota Boje ljubavi privlači mnoge da slijede Krista na putu svećeništva odnosno posvećenog ivota. Treba također moliti da bude i svetih bračnih drugova, koji će znati, osobito primjerom, pokazati svojoj djeci uzvišene obzore kojima trebaju teiti svojom slobodom. Sveci i svetice, koje Crkva predlae na čašćenje svim vjernicima, svjedoče zreli plod toga ispreplitanja između boanskog poziva i ljudskog odgovora. Povjerimo njihovu nebeskom zagovoru svoju molitvu za zvanja.

Ima jedna nakana za koju vas danas pozivam moliti: putovanje u Svetu zemlju na kojem ću, ako se Bogu tako svidi, boraviti od petka 8. do petka 15. svibnja. Tragovima mojih časnih prethodnika Pavla VI. i Ivana Pavla II., hodočastit ću na glavna sveta mjesta naše vjere. Svojim posjetom namjeravam utvrditi i ohrabriti kršćane Svete zemlje, koji se moraju svakodnevno suočavati s mnogobrojnim poteškoćama. Kao nasljednik apostola Petra, nastojat ću se da osjete blizinu i potporu čitave Crkve. Uz to ću biti hodočasnik mira, u ime jedinoga Boga koji je Otac svih. Svjedočit ću zauzetost Katoličke Crkve za one koji se trude provesti u djelo dijalog i pomirenje, kako bi se prispjelo čvrstom i trajnom miru u pravednosti i uzajamnom poštivanju. Ovo će

putovanje, na kraju, imati veliku ekumensku i međureligijsku vanost. Jeruzalem je, s te točke gledišta, grad simbol u pravom smislu riječi: ondje je Krist umro da ponovno skupi u jedno svu raspršenu djecu Boju (usp. Iv 11, 52).

Obratimo se sada Djevici Mariji i zazovimo ju kao Majku Dobrog pastira, da bdije nad novim prezbiterima Rimske biskupije te da u čitavom svijetu procvatu brojna i sveta zvanja posebnog posvećenja Bojem kraljevstvu.